

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **T. T. D.**, , zast. Mgr. et Mgr. Markem Čechovským, advokátem se sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, proti rozhodnutí žalované ze dne 2. 3. 2017, č. j. CPR-25512-4/ČJ-2016-930310-V231, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 26. 5. 2017, č. j. 2 A 30/2017 – 35,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byla dle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítnuta jeho žaloba proti shora označenému rozhodnutí žalované. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy, odboru cizinecké policie (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 11. 9. 2016, č. j. KRPA-256178-124/ČJ-2013-000022. Posledně jmenovaným rozhodnutím bylo stěžovateli uloženo správní vyhoštění a zároveň mu byla stanovena doba dvou let, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie.

[2] Součástí kasační stížnosti byl i návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V jejím doplnění stěžovatel zdůvodnil přiznání odkladného účinku skutečností, že v jeho konkrétním případě převažuje zájem na spravedlivý proces a zájem na nezasahování do osobního a rodinného života nad zájmem veřejným. Návrh následně odůvodnil tím, že na území České republiky má vybudované veškeré rodinné i společenské zázemí. Společně s ním tu žije jeho přítelkyně, se kterou se stará o jejich dceru a syna přítelkyně. V důsledku nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti by musel opustit Českou republiku a tím také svou rodinu a společenské i materiální zázemí, které si tu vybudoval. V jeho případě je vyloučeno, že by přiznáním odkladného účinku byla komukoliv způsobena újma. Stěžovatel odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu – usnesení ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 – 100, a usnesení ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 – 76.

[3] Žalovaná se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyjádřila tak, že s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nesouhlasí, neboť stěžovatel pobýval na území České republiky neoprávněně a navíc je v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, který jej může v průběhu soudního řízení aktuálně informovat i v zemi jeho původu, případně lze využít § 122 odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Dále uvedla, že stěžovatel není v postavení rodinného příslušníka občana Evropské unie. Tento závěr shrnuly ve svých rozhodnutích jak správní orgán I. stupně, tak žalovaná. Spisový materiál prokazuje, že stěžovatel zde neměl v době zahájení řízení o správním vyhoštění žádné příbuzné ani nikoho z rodiny. Na území České republiky se v době zahájení řízení nenacházela ani osoba, vůči níž by měl vyživovací povinnost nebo by ji měl v péči. Ze spisového materiálu také vyplývá, že vztah s jeho tvrzenou přítelkyní byl deklarován až poté, kdy mu hrozilo reálné vyhoštění, navíc přítelkyně nebyla schopna o stěžovateli podat základní informace. V závěru svého vyjádření žalovaná odkázala na spisový materiál, ze kterého jednoznačně plyne, že v době správního řízení stěžovatel neměl na území České republiky vybudováno partnerské, natož rodinné či společenské, zázemí a nemohl se tedy společně se svou přítelkyní starat o její děti, jak tvrdí.

[4] Dle § 107 odst. 1 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. upravující odkladný účinek žaloby se užijí přiměřeně. Dle § 73 odst. 2 s. ř. s. musí být pro přiznání odkladného účinku naplněny dva předpoklady. Soud přizná žalobě (či kasační stížnosti) odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro navrhovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Nejvyšší správní soud po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelem a žalovanou dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku dle § 107 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. jsou splněny.

[6] Soud vycházel především ze skutečnosti, že pokud nebude kasační stížnosti přiznán odkladný účinek a nastanou tak právní účinky napadeného rozhodnutí městského soudu, stěžovatel bude muset vycestovat z území České republiky na základě pravomocného a vykonatelného rozhodnutí správního orgánu I. stupně, a to ještě před rozhodnutím zdejšího soudu o kasační stížnosti.

[7] Klíčové v této souvislosti je, že pro výkon stěžovatelova ústavního práva na spravedlivý proces může být nezbytné, aby mohl zůstat na území České republiky do skončení řízení o kasační stížnosti. Byť je v tomto řízení zastoupen advokátem, nelze přehlédnout, že k právu na spravedlivý proces náleží i právo účastníka vystupovat v tomto řízení osobně, být v kontaktu se svým zástupcem, udělovat mu konkrétní pokyny pro výkon zastoupení atd. Újma ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. spojená s nuceným opuštěním území České republiky tak spočívá v možném dotčení ve výkonu jeho práva na spravedlivý proces (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 – 100, ze dne 30. 1. 2014, č. j. 9 Azs 59/2014 – 32, či ze dne 3. 12. 2014, č. j. 9 Azs 283/2014 – 27).

[8] Z tohoto důvodu přiznává § 172 odst. 3 zákona o pobytu cizinců žalobě proti rozhodnutí o správním vyhoštění odkladný účinek ze zákona (s výjimkou případů vyhoštění cizince z důvodu ohrožení bezpečnosti státu) a není důvod, proč by obdobnou možnost

pokračování

zůstat na území České republiky neměl mít vyhošťovaný cizinec i po dobu následného řízení o kasační stížnosti.

[9] Soud v daném případě shledal příčinnou souvislost mezi právními účinky žalobou napadeného rozhodnutí a možným vznikem újmy ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. Nutno dodat, že ve věcech přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, která směřuje proti rozsudku městského soudu, kterým byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí o správním vyhoštění, existuje již konstantní judikatura zdejšího soudu. Dle ní je důležité pro přiznání odkladného účinku zachování práva na spravedlivý proces. Z tohoto důvodu se již pro nadbytečnost soud nezabýval dalšími tvrzenými okolnostmi, ve kterých stěžovatel spatřoval újmu (narušení jeho rodinného a osobního života).

[10] Nejvyšší správní soud dále posoudil žádost i z hlediska zbývajících podmínky stanovené v § 73 odst. 2 s. ř. s. pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, kterou je rozpor s důležitým veřejným zájmem.

[11] Stěžovateli bylo uloženo správní vyhoštění dle § 119 odst. 1 písm. c) bod 2. zákona o pobytu cizinců, neboť pobýval na území České republiky bez víza či platného oprávnění k pobytu, ač k tomu nebyl oprávněn. K uložení vyhoštění tedy nebylo přistoupeno z důvodu ohrožení bezpečnosti státu, případně jiného závažného narušení veřejného pořádku či veřejného zdraví.

[12] Soud proto neshledal důvod, pro nějž by byl spatřován rozpor s důležitým veřejným zájmem ve stěžovatelově setrvání na území České republiky do doby rozhodnutí zdejšího soudu o jeho kasační stížnosti.

[13] V návaznosti na vyjádření žalované soud doplňuje, že případné posouzení pravdivosti tvrzení stěžovatele ohledně jeho rodinné situace bude provedeno až při rozhodování o věci samé. Nyní je nadbytečné jej provádět.

[14] Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti se do pravomocného skončení řízení o kasační stížnosti pozastavují účinky napadeného rozsudku městského soudu a tedy nadále trvá odkladný účinek spojený s podáním žaloby.

[15] Závěrem je třeba zdůraznit, že přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti není jakýmkoli způsobem ze strany Nejvyššího správního soudu předjímano rozhodnutí o samotné kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. srpna 2017

JUDr. Radan Malík
předseda senátu